

Posudek vedoucího bakalářské práce

Tereza Krejčíková: Delikvence dětí a mládeže na Mladoboleslavsku

Ondřej Štěch

Bakalářská práce Terezy Krejčíkové zkoumá delikventní chování dětí a mládeže, přičemž empirický výzkum provádí v regionu Mladé Boleslavi. Práce je dělena standardně na teoretickou a empirickou část.

První část je kompilací odborných textů týkajících se aspektů relevantních pro delikvenci dětí a mládeže. Kladem této části je využití poměrně rozsáhlého množství textů. Způsob tohoto využití je však v několika podstatných ohledech problematický. Zaprvé jsou vedle sebe srovnány různé definice a výklady, aniž by proběhlo jejich kritické porovnání. Tak se nedozvíme ani definitivní verzi toho, co pokládá autorka za delikvenci. Jde zkrátka o kriminalitu nepostižitelnou ještě zákonem, nebo o širší pojem zahrnující i porušování nepsaných norem? Zadruhé se místy setkáváme s nevhodnými komentáři typu „že ženy jsou více odpovědné za selhávání současné rodiny než muži“ pro svou „ctižádostivost“ (str. 7), či že „z lidí se stali sebestřední, majetníci a hamižní jedinci, kteří touží pouze jejich úspěchu, prospěchu a majetku“ (str. 11). Zatřetí jde o nadměrnou psychologizaci a medikalizaci delikvence, např. když je šikana zahrnuta pod „poruchy chování“ (str. 22).

Ve výzkumu chce autorka pomocí kvantitativní metody (dotazníku) zmapovat stav juvenilní delikvence ve svém regionu, na mladoboleslavsku. Vzorek vytváří z citlivé skupiny ve věku na hranici trestní odpovědnosti, jedná se o záměrný výběr zahrnující různé druhy škol. Tato strategie je rozumným způsobem, jak zahrnout rozmanité složky populace a dosáhnout jisté validity. Prezentace výsledků trochu nadbytečně užívá grafů i jejich slovního hodnocení bez přidané hodnoty. O interpretaci se dá hovořit až v závěru, kde jsou zhodnocovány hypotézy. Zde je použita analýza souvislostí v kontingenční tabulce. Technicky je korektní, ovšem v posouzení jsou jisté rezervy. Např. tab. č. 9 říká, že na ZŠ spíše děti páchají t.č. individuálně, na SŠ v partách, a nikoli že obecně více páchají v partách. Nejvyšší výskyt šikany na gymnáziu může znamenat také vyšší citlivost jeho studentů k tomuto problému proti jiným školám. Nakonec, proč v závěru autorka opakuje, že považuje rodinu za nejdůležitější faktor delikvence? Jaká data ji k tomu navádějí? Vztah kvality rodinného zázemí se neukázal nikde jako jednoznačný.

V souhrnu práci doporučuji k obhajobě se stupněm **velmi dobře**.

V Koburku dne 18. srpna 2013

Ondřej Štěch

